

Arrest

nr. 59 624 van 13 april 2011
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 15 februari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat K. HENDRICKX en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees uit Reznik (gemeente Vushtrri) en bent u Kosovaars staatsburger. Tijdens de oorlog in Kosovo in 1999 zag u hoe familieleden door Servische paramilitairen werden vermoord. Omdat u door die gebeurtenissen stress kreeg, ging u sinds 2000 om de drie maand op controle bij de dokter waar u goed behandeld werd via therapie en medicijnen. U kreeg ook nog nierproblemen waarvoor u eveneens werd behandeld. U werkte in Kosovo van 2005 tot 2006 als veiligheidsagent. Daarna besloot u als zelfstandige in de landbouw te gaan werken. Om uw eigen bedrijfje te kunnen opzetten, leende u hiervoor bij vijf mensen. De grootste lening kreeg u van I.(...) R.(...). Ten gevolge van een mislukte teelt in 2009 ging u failliet. Hierdoor kon u het verschuldigde bedrag bij die vijf mensen niet terugbetalen. Het was vooral Ismet die zijn geld terug eiste. Hij gaf u tot januari 2010 om zijn geld terug te betalen. Hij bedreigde u met de dood als u het niet

zou terugbetalen. Daar u al gauw beseftte dat dit niet zou lukken, besloot u op 17 januari 2010 Kosovo te verlaten. Op 20 januari 2010 vroeg u asiel aan in België. In België vernam u dat Ismet wekelijks bij uw ouders langs komt om zijn geld te eisen en dat de zaak ook voor de gemeentelijke rechtbank van Vushtri gebracht werd. Ter staving van uw identiteit en/of asielsrelaas legde u volgende documenten neer: een Kosovaars medisch attest d.d. 30 november 2009 in verband met uw psychische problemen naar aanleiding van de oorlog; een vonnis van de gemeentelijke rechtbank van Vushtri; uw geboorteakte, uitgereikt in Vushtri op 20 augustus 2010 en een Belgisch medisch attest d.d. 31 mei 2010 in verband met uw hartproblemen.

B. Motivering

Na onderzoek van alle door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Er dient vooreerst vastgesteld te worden dat de door u beweerde moeilijkheden louter privaatrechtelijk, interpersoonlijk en lokaal van aard zijn. Zo vreesde u uitsluitend I.(...) R.(...), net als u een etnische Albanees, omdat u het aan hem verschuldigde bedrag niet kon terugbetalen en omdat hij u hierom met de dood bedreigde (CGVS I, p. 5; p. 8; CGVS II, p.2). U verklaarde expliciet dat u met niemand anders problemen had. De overige vier schuldeisers, eveneens Albanezen, vroegen wel hun geld terug, maar bedreigden u niet (CGVS I, p. 7-8). Uw problemen houden dan ook geen verband met één van de criteria zoals vermeld in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Bovendien kan internationale bescherming pas worden verkregen wanneer alle nationale beschermingsmogelijkheden zijn uitgeput of wanneer de nationale overheden van het land van herkomst geen afdoende bescherming kunnen verlenen. U verklaarde weliswaar dat, toen I.(...) R.(...) een juridische procedure tegen u startte, uw vader de gemeentelijke rechtbank van Vushtri op de hoogte bracht van de bedreigingen die hij ten aanzien van u uitte, maar dat deze niets ondernomen heeft om u te beschermen (CGVS, p. 6-7). Er dient evenwel opgemerkt te worden dat u de tegen u gevoerde juridische procedure geenszins aannemelijk heeft weten te maken. U legde weliswaar een document d.d. 26 maart 2010 neer waaruit blijkt dat I.(...) R.(...) de zaak bij de gemeentelijke rechtbank van Vushtri aanhangig maakte. Er kunnen evenwel ernstige vraagtekens geplaatst worden bij de authenticiteit/geloofwaardigheid van dit document. Hoewel uit dit document blijkt dat u in januari 2010 beloofde het geld terug te betalen en dat I.(...) R.(...) deze brief op 26 maart 2010 aan de gemeentelijke rechtbank van Vushtri richtte, staat op de door de rechtbank van Vushtri aangebrachte stempel 26 maart 2009 te lezen. Het is bijzonder onwaarschijnlijk dat een officiële instantie een dergelijke fout zou maken. Hierdoor komt de authenticiteit van dit document ernstig op de helling te staan. Dit wordt bevestigd door het feit dat, ondanks uw bewering dat uw vader door de rechtbank opgeroepen werd en dat een rechter zich met uw dossier bezighield, u hiervan geen enkel ander - meer overtuigend - bewijsstuk, zoals ondermeer documenten van overheidsinstanties (bijv. convocaties), kon neerleggen. Bovenstaande bevindingen ondergraven dan ook ernstig de geloofwaardigheid van de door u beweerde rechtszaak naar aanleiding van uw niet afbetaalde schuld en bijgevolg tevens de geloofwaardigheid van uw bewering dat de gemeentelijke rechtbank van Vushtri op de hoogte is van de bedreigingen aan uw adres.

Voorts heeft u geen klacht ingediend bij de Kosovaarse politie of bij de internationale organisaties die in Kosovo aanwezig zijn, enerzijds omdat de politie volgens u toch niets zou doen gezien het hier om een privézaak gaat (CGVS I, p. 8-9) en anderzijds omdat u denkt dat I.(...) veel invloed en geld heeft en de politie en het gerecht zal omkopen of beïnvloeden (CGVS II, p. 2-7). Deze uitleg voor uw nalaten bij de politie klacht in te dienen is evenwel geenszins afdoende, gezien uw verklaringen voornamelijk gebaseerd zijn op vermoedens en hypotheses die niet op objectieve feiten gestoeld zijn. Bovendien zijn ze moeilijk in overeenstemming te brengen met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Volgens deze informatie onderneemt de politie anno 2011 in Kosovo wel degelijk actie wanneer ze van misdrijven op de hoogte wordt gesteld. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven – zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals ondermeer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen de politie en justitie niet altijd optimaal -, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de “Law on the Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die onder meer de rechten en de verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens maakt

voornoemde informatie duidelijk dat er door de "OSCE (Organisation for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Ik meen ook dat er in Kosovo anno 2011 redelijke maatregelen worden getroffen ter voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Betreffende het door u opgelopen trauma tijdens de Kosovaarse oorlog kan er opgemerkt worden dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u in Kosovo, bij een eventuele terugkeer, voor de behandeling van deze psycho-medische problemen niet langer beroep zou kunnen doen op de Kosovaarse gezondheidszorg. Uit uw verklaringen en uit het door u neergelegde Kosovaarse medische attest blijkt immers dat u er zich in het verleden langdurig probleemloos heeft kunnen wenden tot de medische hulpverlening. In dit verband verklaarde u overigens uitdrukkelijk dat de psychologische behandeling en ondersteuning die u in Kosovo kreeg hielp en dat, hoewel het er veel geld kost, u nog steeds in Kosovo bij een eventuele terugkeer behandeld zou kunnen worden (CGVS II, p. 8-9).

Ten slotte verklaarde u ook nog nierproblemen en hartritmestoornissen (ten gevolge van stress) te hebben, hetgeen ook uit de door u neergelegde Belgische medische attesten blijkt. Voor uw nierproblemen werd u in Kosovo succesvol behandeld (CGVS I, p. 9; CGVS II, p. 9). Deze door u aangehaalde medische problemen houden echter geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van voornoemde wet van 15 december 1980.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde geboorteakte bevestigt enkel uw identiteit en uw nationaliteit. Hieraan wordt door mij niet getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht. In casu riskeert verzoeker een vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet veroorzaakt door niet-overheidsactoren. Overeenkomstig artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet kan een vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren indien kan worden aangetoond dat de Staat of partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, geen bescherming kunnen of willen bieden. Verzoeker voert aan dat de autoriteiten niet in staat zijn hem een effectieve bescherming te bieden tegen de bedreigingen van I.R. Hij voegt hieraan toe dat de autoriteiten vaak omgekocht worden en er aldus geen doeltreffend juridisch systeem bestaat dat toelaat de daden van I.R. te vervolgen en te bestraffen. Dienaangaande verwijst verzoeker naar een uittreksel uit een artikel van Human Rights Watch.

2.1.2. De Raad merkt op dat verzoeker in zijn verzoekschrift het motief, dat tevens de beslissing tot weigering van de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling schraagt, ongemoeid laat. Zo werd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht vastgesteld dat de door verzoeker aangegeven reden om zijn land te verlaten, met name problemen met I.R. die hem met de dood bedreigde nadat verzoeker omwille van zijn faillissement niet langer meer in staat was het geleende bedrag aan deze terug te betalen, geen verband houdt met één van de criteria opgenomen in het Vluchtelingenverdrag. Dit motief blijft bijgevolg gehandhaafd en worden beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.1.3. Internationale bescherming kan slechts worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op

grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Een asielzoeker moet alle mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed of zal kunnen doen op de nationale autoriteiten. Uit de verschillende rapporten die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werden gevoegd, blijkt echter dat er wel degelijk afdoende beschermingsmogelijkheden voorhanden zijn en er in Kosovo anno 2010 redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet (stuk 19, Landeninformatie), zoals tevens door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd uiteengezet in de bestreden beslissing. Verzoekers blote betoog is niet bij machte deze concrete informatie te weerleggen. Verzoeker slaagt er met het citeren uit een artikel van Human Rights Watch (waarvan verzoeker overigens niet aangeeft van wanneer dit artikel dateert) niet in de informatie van de commissaris-generaal te weerleggen. Verzoekers blote bewering aangaande corruptie van de politie is evenmin van aard om het ontbreken van nationale bescherming te kunnen aantonen. Indien verzoeker geconfronteerd zou worden met corruptie van de lokale politie, kan immers bescherming van hogere politionele en/of gerechtelijke instanties worden ingeroepen. Bovendien is het louter herhalen door verzoeker van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal afgelegde verklaringen, niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. De bestreden beslissing wijst er immers reeds op dat verzoekers bewering geen klacht te hebben ingediend bij de Kosovaarse politie of bij de internationale organisaties die in Kosovo aanwezig zijn, enerzijds omdat de politie toch niets zou doen gezien het hier om een privézaak gaat (stuk 9, gehoorverslag CGVS d.d. 11/08/2010, p. 8-9), én anderzijds omdat verzoeker denkt dat I.R. veel invloed en geld heeft en de politie en het gerecht zal omkopen of beïnvloeden (stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 27/08/2010, p. 7), geenszins afdoende is, gezien verzoekers verklaringen voornamelijk gebaseerd zijn op vermoedens en hypothesen die niet op objectieve feiten gestoeld zijn. Bovendien zijn ze moeilijk in overeenstemming te brengen met de beschermingsmogelijkheden zoals uiteengezet in de bovenvermelde informatie. Het komt derhalve aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten te weerleggen, waaromtrent hij *in casu* echter in gebreke blijft. Bovendien voert verzoeker geen enkel verweer aangaande de motivering in de bestreden beslissing dat verzoeker de tegen hem gevoerde juridische procedure geenszins aannemelijk heeft weten te maken gelet op het gebrek aan authenticiteit/geloofwaardigheid van het door verzoeker neergelegde document van 26 maart 2010 waaruit blijkt dat I.R. de zaak bij de gemeentelijke rechtbank van Vushtri aanhangig maakte. Hoewel uit dit document blijkt dat verzoeker in januari 2010 beloofde het geld terug te betalen en dat I.R. deze brief op 26 maart 2010 aan de gemeentelijke rechtbank van Vushtri richtte, staat op de door de rechtbank van Vushtri aangebrachte stempel 26 maart 2009 te lezen. Het is bijzonder onwaarschijnlijk dat een officiële instantie een dergelijke fout zou maken. Bovenstaande bevinding ondergraaft dan ook ernstig de geloofwaardigheid van de door verzoeker beweerde rechtszaak naar aanleiding van zijn niet afbetaalde schuld en bijgevolg tevens de geloofwaardigheid van zijn bewering dat de gemeentelijke rechtbank van Vushtri op de hoogte is van de bedreigingen aan zijn adres.

2.1.4. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

2.2. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt evenmin in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien april tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER, kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER